

Arka Bahçbahçem

— canan-onus- · 29 Haziran 2024

Umutlarımı, aşkı, hayatımı gömdüm arka bahçeme
Çiçekler ektim, hepsinin sularını verdim gözyaşlarım ile
Her gün oturup konuştum dertleştirdim bütün renkleriyle
Umutlarımdı bahar dalları beklediğim bahar da açsın diye

Tomurcuk veren gül hep aynı kaldı büyümedi ki yine
Hayatımın simgesi kardelen, açıyor her yıl bin güçlkle
Benim gibi, ruhunu yitirmiş ama umudu taze bir bedenle
Her kış biterken yeniden, hayatımın arka bahçesinde

Bazen ağlıyorum, bazen gülüyorum nedensiz durduk yerde
Akıllarını kendine saklayanlar deli diyorlar, desinler bana ne
Yaşıyorum kendimden ve her şeyden vazgeçip bu yaşamak ise
Vade'si dolmuş ömrümü zorla sürüklüyorum, görmüyorlar bile

Şimdi nerede dört yandan beni yaşama küstürenler nerede
Bir başıma ayaktayım bilmiyorum ki hala bu inadım niye
Yorgunum gülüm, yorgunum bahçemdeki bütün çiçeklerimle
Sen bahar dalım ve sen kardelenim açacakmısınız bu mevsim yine

Oysa öylesine yorgunum ki, sürüklemeyin beni yaşayacaksın diye
Bırakın beni ölüme, bırakın beni de gömsünler arka bahçeme...

Canan Onuş